

టో, ఒళ్ళు, గుడ్డలు తడుస్తున్నావు. ఎక్కడ వెళ్తుంటా, ఆయాసపడుతూ, నడిపిస్తూ, వరుగులాటి నడకతో పుంగు సరామయ్య; అతన్ని, అతని తెనుగును స్టాస్కుని చూడగానే. మనస్సు కొంత స్థిమితపడినా, అతను నైకిలు నడిపిస్తూ వరుగులాటి నడకతో మాత్రం అర్థం కాలేదు గుర్తాదానికి. రామయ్య దగ్గరకు రాగానే "ఏమయ్యా! మందుకని వంపిస్తే మాసికానికి తిరిగొస్తున్నావ్! ఏం జరిగింది? నైకిలు బ్రతుకు లిచ్చిందా?" అంటూ తెచ్చి పెట్టుకున్న సహనంతో అడిగాడు.

"లేదండీ!"

"మరి? ఆకిడెంటు అయిందా?"

"లేదు సార్!"

అన్నిటికిలేదు, లేదు అంటున్నావ్! మరింతసేపు ఏం చేస్తున్నావయ్యా? నిజే పంలాటి నైకిలు నడిపిస్తూ ఎందుకు తగలడావ్?"

"మరండీ.... మరేమో నండీ.... నాకు నైకిలండీ తొక్కడమండీ.... మరేమో.... రాదండీ.... అందుకని...."

ఆగి ఆగి నిదాంగా చిక్కుముడి విప్పాడు రామయ్య.

"ఓరి నీ అసాధ్యం కూలా! మరి ఆ

విషయం ముందే ఎందుకు అమోరించ లేదయ్యా."

"నేను చెప్పానునుకునే లోగానే తమరు తొందర పెట్టేశారు సార్! అందుకని...."

బంధం

అనుభవాల జ్ఞాపకాలలో

గుండె లోతుల అట్టుడుగున

నిలచిన నీ రూపం

అస్పష్టంగా గత జన్మల

బంధాన్ని గుర్తుచేస్తుంది!

నిశ్శబ్ద నీరవ నిశీధిలో

వాన వెలిసిన ఆ రాత్రి

మరువలేని మధుర

స్మృతిగా నిలిచిపోయిందని

ఇన్ని జన్మల తరువాత

జీవితమంటే వసంతమని

నీ రాకతో మళ్ళీ తెలిసింది!

-జి. వి. బి. యస్. మూర్తి

దీపావళి సినీంబ్లలు మన మన కథలు

వ్యతహాగా నిజాయితీ అయినవాడు కాబట్టి, వాగ్దానాలు నిలుపుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. అసెంబ్లీ సమావేశ సమయాల్లో తప్పితే వూళ్ళోనే ఉండేవాడు. కాని నసుస్యలు అప్పుడే మొదలయ్యాయి. ఉద్యోగాలు వేయించమనో. సెక్రటేరియట్ లో పనులు చేపిపెట్టమనో. వచ్చే వాళ్ళే కాకుండా, రోడ్డు మీద వేసుకున్న పశువుల పాక మునిసిపాలిటీ వాళ్లు పీకేశారనో, బిల్లు కట్టనందుకు కరెంటు కనెక్షను పీకేశారనో, కూడా వచ్చి వాకిట్లో

పాండి

కూర్చోడం మొదలెట్టారు. పనులు జరగని వాళ్ళు ఆయన్ను గురించి నిందా ధోషాల్లో మాట్లాడడం మొదలైంది.

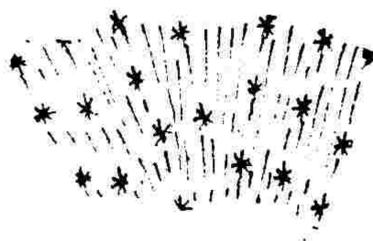
పేరు పూర్తిగా పోకుండానే జాగ్రత్త పడటం మంచిదిగా, వూరుకు రావడం తగ్గించాడు. ఎలక్షన్ లో గెలిచే పార్టీ టికెట్లు సంపాదించడంలోనే ఆయన కృషి అంతా ఇప్పుడు. ఎలక్షన్ లోనో మరెప్పుడో కనిపించినపుడు మా వూరు వాళ్ళు దూరపు చుట్టం కనిపించినంత సంబరపడతారు. భుజంగ రావుగారి పిల్లలు మావూరి వాళ్ళు కాకపోయినా— వాళ్ళు వరుసగా నాలుగు సంవత్సరాలు ఇక్కడ చదువుకోలేదు మరి— వూళ్ళో చాలా మందికి ఆయన కనపడి సంవత్సరాలు గడుస్తున్నా. మావూరి దేవుడు భుజంగ రావే! ★

భుజంగ రావు గారు మావూళ్ళో పేరుమోసిన లాయరు ఛార్మికుడు.

వివేక వ్యక్తి

హైదరాబాదు లోనే ఉండిపోకుండా, స్వగ్రామంలో ఉండి ప్రజల కష్టసుఖాలు విచారిస్తానన్నాడు. అసెంబ్లీలో గ్రామ సమస్యల మీద చూడావుడి చేసానన్నాడు. వాగ్దానాల మూలంగానో మరి ఆయనకున్న పేరు మూలంగానో గెల్చేడు.

చిచ్చులు డి మధ్యలా
మందు సరిగా
కూరకట్టున్నవరే....

చేతనైన సాయం అడిగిన వారందరకూ చేయడం ఆయన ప్రత్యేకత. మధ్య తరగతి వాళ్ళందరకూ ఆయన సుంచివాడైతే, బీదా బిక్కి ఆయన్ను దేవుడంతటి వాడంటారు. ప్రజల్లో ఇంతటి పేరున్నవాడు ఎన్నికల్లో ఎందుకు నిలబడకూడదూ అనుకున్నారు ఆయన స్వజనం. సరే. అనేకమంది ఒత్తిడి మీద ఎన్నికల్లో నిలబడ్డారు. అందరిలా కాకుండా తాను ఎన్నికైతే

Prasad

